

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

02. Το βιβλίο των δύο (02. Dukanipāṭapāḷi)

3. Η τρίτη πεντηκοντάδα (3. Tatiyapañcāsakaṃ)

[AN 2.118-2.479, PTS 1.87.1-1.100.1]



PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

02. Το βιβλίο των δύο

3. Η τρίτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τις ελπίδες που δύσκολα εγκαταλείπονται

119. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι ελπίδες που είναι δύσκολο να εγκαταλειφθούν. Ποιες δύο; Η ελπίδα για υλικό κέρδος και η ελπίδα για ζωή. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο ελπίδες που είναι δύσκολο να εγκαταλειφθούν».

120. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, άτομα είναι δυσεύρετα στον κόσμο. Ποιες δύο; Αυτός που κάνει το καλό πρώτος, και αυτός που είναι ευγνώμων και ευχάριστος. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο άτομα που είναι δυσεύρετα στον κόσμο».

121. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, άτομα είναι δυσεύρετα στον κόσμο. Ποιες δύο; Ο ικανοποιημένος και αυτός που ικανοποιεί. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο άτομα που είναι δυσεύρετα στον κόσμο».

122. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, άτομα είναι δύσκολο να ικανοποιηθούν. Ποιες δύο; Αυτός που ό,τι αποκτά το αποθηκεύει, και αυτός που ό,τι αποκτά το δίνει σε άλλους. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο άτομα που είναι δύσκολο να ικανοποιηθούν».

123. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, άτομα είναι δυσεύρετα. Ποιες δύο; Αυτός που ό,τι αποκτά δεν το αποθηκεύει, και αυτός που ό,τι αποκτά δεν το δίνει σε άλλους. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο άτομα που είναι δυσεύρετα».

124. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι συνθήκες για την έγερση του πάθους. Ποιες δύο; Το σημάδι της ομορφιάς και η ασύνετη προσοχή. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συνθήκες για την έγερση του πάθους».

125. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι συνθήκες για την έγερση του μίσους. Ποιες δύο; Το σημάδι της αποστροφής και η ασύνετη προσοχή. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συνθήκες για την έγερση του μίσους».

126. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι συνθήκες για την έγερση της λανθασμένης άποψης. Ποιες δύο; Η φωνή από άλλον και η ασύνετη προσοχή. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συνθήκες για την έγερση της λανθασμένης άποψης».

127. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι συνθήκες για την έγερση της ορθής άποψης. Ποιες δύο; Η φωνή από άλλον και η συνετή προσοχή. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συνθήκες για την έγερση της ορθής άποψης».

128. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι τα παραπτώματα. Ποιες δύο; Το ελαφρύ παράπτωμα και το βαρύ παράπτωμα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο παραπτώματα».

129. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι τα παραπτώματα. Ποιες δύο; Το χονδρό παράπτωμα και το μη χονδρό παράπτωμα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο παραπτώματα».

130. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι τα παραπτώματα. Ποιες δύο; Το διορθώσιμο παράπτωμα και το αδιόρθωτο παράπτωμα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο παραπτώματα».

Το κεφάλαιο των δυσασπόμετων επιθυμιών, πρώτο.

2. Το κεφάλαιο για το αίτημα

131. «Ένας πιστός, μοναχοί, μοναχός ευχόμενος σωστά έτσι θα ευχόταν -'να γίνω τέτοιος όπως ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα'. Αυτή, μοναχοί, είναι η ζυγαριά, αυτό είναι το μέτρο για τους μοναχούς μαθητές μου, δηλαδή ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα».

132. «Μια πιστή, μοναχοί, μοναχή ευχόμενη σωστά έτσι θα ευχόταν -'να γίνω τέτοια όπως η μοναχή Κχεμά και η Ουππαλαβαννά'. Αυτή, μοναχοί, είναι η ζυγαριά, αυτό είναι το μέτρο για τις μοναχές μαθήτριές μου, δηλαδή η μοναχή Κχεμά και η Ουππαλαβαννά».

133. «Ένας πιστός, μοναχοί, λαϊκός ακόλουθος ευχόμενος σωστά έτσι θα ευχόταν -'να γίνω τέτοιος όπως ο οικοδεσπότης Τσίττα και ο Χατθάκα ο Αλαβάκα'. Αυτή, μοναχοί, είναι η ζυγαριά, αυτό είναι το μέτρο για τους λαϊκούς ακολούθους μαθητές μου, δηλαδή ο οικοδεσπότης Τσίττα και ο Χατθάκα ο Αλαβάκα».

134. «Μια πιστή, μοναχοί, λαϊκή ακόλουθος ευχόμενη σωστά έτσι θα ευχόταν -'να γίνω τέτοια όπως η λαϊκή ακόλουθος Κχουτζουττάρα και η Νανταμάτα της Βελουκαντακίγια'. Αυτή, μοναχοί, είναι η ζυγαριά, αυτό είναι το μέτρο για τις λαϊκές ακολούθους μαθήτριές μου, δηλαδή η λαϊκή ακόλουθος Κχουτζουττάρα και η Νανταμάτα της Βελουκαντακίγια».

135. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Ποιες δύο; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες δύο; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

136. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Ποιες δύο; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες δύο; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

137. «Σε δύο, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Σε ποιες δύο; Στη μητέρα και στον πατέρα. Σε αυτές τις δύο λοιπόν, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Σε δύο, μοναχοί, συμπεριφερόμενος σωστά ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Σε ποιες δύο; Στη μητέρα και στον πατέρα. Σε αυτές τις δύο λοιπόν, μοναχοί, συμπεριφερόμενος σωστά ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

138. «Σε δύο, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Σε ποιες δύο; Στον Τατχάγκατα και στον μαθητή του Τατχάγκατα. Σε αυτές τις δύο λοιπόν, μοναχοί, συμπεριφερόμενος λανθασμένα ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Σε δύο, μοναχοί, συμπεριφερόμενος σωστά ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Σε ποιες δύο; Στον Τατχάγκατα και στον μαθητή του Τατχάγκατα. Σε αυτές τις δύο λοιπόν,

μοναχοί, συμπεριφερόμενος σωστά ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

139. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η κάθαρση του νου και η μη προσκόλληση σε τίποτα στον κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

140. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η οργή και η εχθρότητα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

141. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η απομάκρυνση της οργής και η απομάκρυνση της εχθρότητας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

Το κεφάλαιο της ευχής, δεύτερο.

3. Το κεφάλαιο για τις δωρεές

142. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι τα είδη δωρεάς. Ποια δύο; Η υλική δωρεά και η δωρεά της Διδασκαλίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο είδη δωρεάς. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ειδών δωρεάς, δηλαδή η δωρεά της Διδασκαλίας».

143. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι θυσίες. Ποιες δύο; Η υλική θυσία και η θυσία της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο θυσίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο θυσιών, δηλαδή η θυσία της Διδασκαλίας».

144. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι γενναιοδωρίες. Ποιες δύο; Η υλική γενναιοδωρία και η γενναιοδωρία της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο γενναιοδωρίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο γενναιοδωριών, δηλαδή η γενναιοδωρία της Διδασκαλίας».

145. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι δωρεές. Ποιες δύο; Η υλική δωρεά και η δωρεά της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο δωρεές. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο δωρεών, δηλαδή η δωρεά της Διδασκαλίας».

146. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι πλούτη. Ποιες δύο; Υλικός πλούτος και πλούτος της Διδασκαλίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο πλούτη. Αυτός είναι ο κορυφαίος, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο πλούτων, δηλαδή ο πλούτος της Διδασκαλίας».

147. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι απολαύσεις. Ποιες δύο; Η υλική απόλαυση και η απόλαυση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο απολαύσεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο απολαύσεων, δηλαδή η απόλαυση της Διδασκαλίας».

148. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι είδη μοιράσματος. Ποιες δύο; Το μοίρασμα υλικών αγαθών και το μοίρασμα της Διδασκαλίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο είδη μοιράσματος. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο ειδών μοιράσματος, δηλαδή το μοίρασμα της Διδασκαλίας».

149. «Αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι τρόποι υποστήριξης. Ποιες δύο; Η υλική υποστήριξη και η υποστήριξη μέσω της Διδασκαλίας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο τρόποι υποστήριξης. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο τρόπων υποστήριξης, δηλαδή η υποστήριξη μέσω της Διδασκαλίας».

150. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι υποστηρίξεις. Ποιες δύο; Η υλική υποστήριξη και η υποστήριξη μέσω της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο υποστηρίξεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο υποστηρίξεων, δηλαδή η υποστήριξη μέσω της Διδασκαλίας».

151. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι συμπόνιες. Ποιες δύο; Η υλική συμπόνια και η συμπόνια της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συμπόνιες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο συμπονιών, δηλαδή η συμπόνια της Διδασκαλίας».

Το κεφάλαιο της δωρεάς, τρίτο.

4. Το κεφάλαιο για τη γενναιοδωρία

152. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι στρώματα. Ποιες δύο; Το υλικό στρώμα και το στρώμα της Διδασκαλίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο στρώματα. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο στρωμάτων, δηλαδή το στρώμα της Διδασκαλίας».

153. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι φιλικές υποδοχές. Ποιες δύο; Η υλική φιλική υποδοχή και η φιλική υποδοχή της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο φιλικές υποδοχές. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο φιλικών υποδοχών, δηλαδή η φιλική υποδοχή της Διδασκαλίας».

154. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι αναζητήσεις. Ποιες δύο; Η αναζήτηση υλικών κερδών και η αναζήτηση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο αναζητήσεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο αναζητήσεων, δηλαδή η αναζήτηση της Διδασκαλίας».

155. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι αναζητήσεις. Ποιες δύο; Η αναζήτηση υλικών κερδών και η αναζήτηση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο αναζητήσεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο αναζητήσεων, δηλαδή η αναζήτηση της Διδασκαλίας».

156. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι αναζητήσεις. Ποιες δύο; Η αναζήτηση υλικών κερδών και η αναζήτηση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο αναζητήσεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο αναζητήσεων, δηλαδή η αναζήτηση της Διδασκαλίας».

157. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι τιμές. Ποιες δύο; Η υλική τιμή και η τιμή της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο τιμές. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο τιμών, δηλαδή η τιμή της Διδασκαλίας».

158. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι τα δώρα φιλοξενίας. Ποια δύο; Το δώρο φιλοξενίας υλικών αγαθών και το δώρο φιλοξενίας της Διδασκαλίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο δώρα φιλοξενίας. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο δώρων φιλοξενίας, δηλαδή το δώρο φιλοξενίας της Διδασκαλίας».

159. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι επιτυχίες. Ποιες δύο; Η υλική επιτυχία και η επιτυχία της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο επιτυχίες. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο επιτυχιών, δηλαδή η επιτυχία της Διδασκαλίας».

160. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι πρόοδοι. Ποιες δύο; Η υλική πρόοδος και η πρόοδος στη Διδασκαλία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο πρόοδοι. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο προόδων, δηλαδή η πρόοδος στη Διδασκαλία».

161. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι τα κοσμήματα. Ποια δύο; Το κοσμικό κόσμημα και το κόσμημα της Διδασκαλίας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο κοσμήματα. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο κοσμημάτων, δηλαδή το κόσμημα της Διδασκαλίας».

162. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι συσσωρεύσεις. Ποιες δύο; Η συσσώρευση υλικών κερδών και η συσσώρευση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο συσσωρεύσεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο συσσωρεύσεων, δηλαδή η συσσώρευση της Διδασκαλίας».

163. «Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι επεκτάσεις. Ποια δύο; Η επέκταση του υλικού και η επέκταση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι δύο επεκτάσεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των δύο επεκτάσεων, δηλαδή η επέκταση της Διδασκαλίας».

Το κεφάλαιο της φιλοξενίας, τέταρτο.

5. Το κεφάλαιο για τη διαλογιστική επίτευξη

164. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η επιδεξιότητα εισόδου σε διαλογιστική επίτευξη και η επιδεξιότητα εξόδου από διαλογιστική επίτευξη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

165. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η εντιμότητα και η ηπιότητα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

166. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η υπομονή και η πραότητα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

167. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η ηπιότητα ομιλίας και η φιλική υποδοχή. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

168. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η μη βία και η αγνότητα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

169. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Το να μη φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων και η αμετρία στο φαγητό. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

170. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων και η μετριοπάθεια στο φαγητό. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

171. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η δύναμη του αναστοχασμού και η δύναμη της διαλογιστικής ανάπτυξης. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

172. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η δύναμη της μνήμης και η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

173. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

174. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η αποτυχία στην ηθική και η αποτυχία στην ορθή άποψη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

175. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Τελειότητα στην ηθική και τελειότητα στην ορθή άποψη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

176. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Εξαγνισμός της ηθικής και εξαγνισμός της άποψης. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

177. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Εξαγνισμός της άποψης και επίμονη προσπάθεια σύμφωνα με την προσωπική άποψη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

178. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Μη ικανοποίηση στις καλές νοητικές καταστάσεις και ανυποχωρησία στην επίμονη προσπάθεια. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

179. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η λησμοσύνη και η έλλειψη ενσυνειδητότητας. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

180. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η μνήμη και η ενσυνειδητότητα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

Το κεφάλαιο της διαλογιστικής επίτευξης, πέμπτο.

Τα τρίτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

1. Διαδοχικές επαναλήψεις για την οργή

181. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η οργή και η εχθρότητα... κ.λπ... η περιφρόνηση και η θρασύτητα... η ζήλια και η τσιγκουνιά... η απάτη και η δολιότητα... η αδιαντροπιά και ο μη ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

182. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα. Ποιες δύο; Η μη-οργή και η μη-εχθρότητα... η μη-περιφρόνηση και η μη-θρασύτητα... η μη-ζηλοφθονία και η μη-τσιγκουνιά... η μη-εξαπάτηση και η μη-δολιότητα... η ντροπή και ο ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο φαινόμενα».

183. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, κάποιος διαμένει με δυστυχία. Ποιες δύο; Με οργή και με εχθρότητα... με περιφρόνηση και με θρασύτητα... με ζήλια και με τσιγκουνιά... με απάτη και με δολιότητα... με αδιαντροπιά και με μη ηθικό φόβο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος κάποιος διαμένει με δυστυχία».

184. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, κάποιος ζει με ευτυχία. Ποιες δύο; Με μη-οργή και με μη-εχθρότητα... με μη-περιφρόνηση και με μη-θρασύτητα... με μη-εξάρτηση και με μη-τσιγκουνιά... με μη-εξαπάτηση και με μη-δολιότητα... με ντροπή και με ηθικό φόβο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος κάποιος ζει με ευτυχία».

185. «Αυτά τα δύο φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποιες δύο; Η οργή και η εχθρότητα... η περιφρόνηση και η θρασύτητα... η ζήλια και η τσιγκουνιά... η απάτη και η δολιότητα... η αδιαντροπιά και ο μη ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν τα δύο φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση».

186. «Αυτά τα δύο φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποιες δύο; Η μη-οργή και η μη-εχθρότητα... η μη-περιφρόνηση και η μη-θρασύτητα... η μη-ζηλοφθονία και η μη-τσιγκουνιά... η μη-εξαπάτηση και η μη-δολιότητα... η ντροπή και ο ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν τα δύο φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση».

187. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες δύο; Με οργή και με εχθρότητα... με περιφρόνηση και με θρασύτητα... με ζήλια και με τσιγκουνιά... με απάτη και με δολιότητα... με αδιαντροπιά και με μη ηθικό φόβο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση».

188. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες δύο; Με μη-οργή και με μη-εχθρότητα... με μη-περιφρόνηση και με μη-θρασύτητα... με μη-εξάρτηση και με μη-τσιγκουνιά... με μη-εξαπάτηση και με μη-δολιότητα... με ντροπή και με ηθικό φόβο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

189. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ποιες δύο; Με οργή και με εχθρότητα... με περιφρόνηση και με θρασύτητα... με ζήλια και με τσιγκουνιά... με απάτη και με δολιότητα... με αδιαντροπιά και με μη ηθικό φόβο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση».

190. «Προικισμένος με δύο ιδιότητες, μοναχοί, κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Ποιες δύο; Με μη-οργή και με μη-εχθρότητα... με μη-περιφρόνηση και με μη-θρασύτητα... με μη-εξάρτηση και με μη-τσιγκουνιά... με μη-εξαπάτηση και με μη-δολιότητα... με ντροπή και με ηθικό φόβο. Με αυτές τις δύο ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος κάποιος εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Τέλος της συντόμευσης της οργής.

2. Διαδοχικές επαναλήψεις για το φαύλο

191-200. «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαύλα φαινόμενα...αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι καλά φαινόμενα... αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι επιλήψιμα φαινόμενα...αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι άμεμπτα φαινόμενα... αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα με επώδυνες συνέπειες... αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα με ευχάριστες συνέπειες... αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα με επώδυνο επακόλουθο...αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι φαινόμενα με ευχάριστο επακόλουθο... αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι επιβλαβή φαινόμενα... αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι ανεπιβλαβή φαινόμενα. Ποιες δύο; Η μη-οργή και η μη-εχθρότητα... η μη-περιφρόνηση και η μη-θρασύτητα... η μη-ζηλοφθονία και η μη-τσιγκουνιά... η μη-εξαπάτηση και η μη-δολιότητα... η ντροπή και ο ηθικός φόβος. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο ανεπιβλαβή φαινόμενα».

Τέλος της συντόμευσης του φαύλου.

3. Διαδοχικές επαναλήψεις για την μοναστική διαγωγή

201. «Λαμβάνοντας υπόψη αυτούς τους δύο λόγους, μοναχοί, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές. Ποιες δύο; Για την καλή κατάσταση της Κοινότητας, για την άνετη διαμονή της Κοινότητας... για την αναίρεση των ατόμων με κακή συμπεριφορά, για την άνετη διαμονή των ευπρεπών μοναχών... για την αυτοσυγκράτηση από τις νοητικές διαφθορές σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τις εχθρότητες σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των εχθροτήτων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τα σφάλματα σχετικά με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των σφαλμάτων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τους φόβους σχετικούς με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των φόβων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για τη συμπόνια προς τους λαϊκούς, για τη διάλυση της φατρίας των μοναχών με κακόβουλες επιθυμίες... για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση... για τη διάρκεια της Άριστης Διδασκαλίας, για την υποστήριξη της μοναστικής διαγωγής. Λαμβάνοντας υπόψη αυτούς τους δύο λόγους, μοναχοί, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές».

202-230. «Λαμβάνοντας υπόψη αυτούς τους δύο λόγους, μοναχοί, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα ο κύριος μοναστικός κώδικας για τους μαθητές... κ.λπ... θεσπίστηκε η απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα... θεσπίστηκε η αναστολή του κύριου μοναστικού κώδικα... θεσπίστηκε η τελετή πρόσκλησης για νουθεσία... θεσπίστηκε η αναστολή της τελετής πρόσκλησης για νουθεσία... θεσπίστηκε η νομική πράξη επίπληξης... θεσπίστηκε η νομική πράξη καθοδήγησης... θεσπίστηκε η επίσημη πράξη για εξορία... θεσπίστηκε η νομική πράξη συμφιλίωσης... θεσπίστηκε η νομική πράξη αναστολής... θεσπίστηκε η χορήγηση περιόδου συμμόρφωσης... θεσπίστηκε η επαναφορά στην αρχή... θεσπίστηκε η χορήγηση μετάνοιας... θεσπίστηκε η αποκατάσταση... θεσπίστηκε η επανένταξη... θεσπίστηκε η απομάκρυνση...

θεσπίστηκε η πλήρης χειροτονία... θεσπίστηκε η νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση... θεσπίστηκε η νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από μία διακήρυξη... θεσπίστηκε η νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις... θεσπίστηκε κανόνας σε μη θεσπισμένο... θεσπίστηκε συμπληρωματικός κανόνας σε θεσπισμένο... θεσπίστηκε η ετυμηγορία εν παρουσία... θεσπίστηκε η ετυμηγορία αθωότητας... θεσπίστηκε η ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης... θεσπίστηκε η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας... θεσπίστηκε η απόφαση της πλειοψηφίας... θεσπίστηκε η απόφαση για ειδική αχρειότητα... θεσπίστηκε η κάλυψη με γρασίδι. Ποιες δύο; Για την καλή κατάσταση της Κοινότητας, για την άνετη διαμονή της Κοινότητας... για την αναίρεση των ατόμων με κακή συμπεριφορά, για την άνετη διαμονή των ευπρεπών μοναχών... για την αυτοσυγκράτηση από τις νοητικές διαφθορές σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τις εχθρότητες σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των εχθροτήτων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τα σφάλματα σχετικά με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των σφαλμάτων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τους φόβους σχετικούς με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των φόβων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για την αυτοσυγκράτηση από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις σχετικές με την παρούσα ζωή, για την εξάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων που αφορούν τη μελλοντική ζωή... για τη συμπόνια προς τους λαϊκούς, για τη διάλυση της φατρίας των μοναχών με κακόβουλες επιθυμίες... για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση... για τη διάρκεια της Άριστης Διδασκαλίας, για την υποστήριξη της μοναστικής διαγωγής. Λαμβάνοντας υπόψη αυτούς τους δύο λόγους, μοναχοί, θεσπίστηκε από τον Τατχάγκατα η κάλυψη με γρασίδι για τους μαθητές».

Τέλος της συντόμευσης της μοναστικής διαγωγής.

4. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

231. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα».

«Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την πλήρη εξάλειψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την πλήρη εξάλειψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την εγκατάλειψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την εξάλειψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την εξάλειψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την παρακμή του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την παρακμή του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για το μη πάθος του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο

φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για το μη πάθος του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την παύση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την παύση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την απόρριψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την απόρριψη του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την παραίτηση από το πάθος, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την παραίτηση από το πάθος, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα».

232-246. «Του μίσους... κ.λπ... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας, μοναχοί, για την άμεση γνώση πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την άμεση γνώση της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την πλήρη κατανόηση της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την πλήρη κατανόηση της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την πλήρη εξάλειψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την πλήρη εξάλειψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την εγκατάλειψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την εγκατάλειψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την εξάλειψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την εξάλειψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την παρακμή της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την παρακμή της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για το μη πάθος της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για το μη πάθος της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την παύση της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την παύση της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την απόρριψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την απόρριψη της αμέλειας, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα. Για την παραίτηση από την αμέλεια, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν δύο φαινόμενα. Ποιες δύο; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Για την παραίτηση από την αμέλεια, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα δύο φαινόμενα».

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Τέλος του κειμένου του τμήματος των δυνάδων.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το

PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

*PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.
4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 02. Το βιβλίο των δύο.
3. Η τρίτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org*

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και
πρακτικής.

PaliVerse.org